

SEGERS, Paul-Willem, politicus (Antwerpen 21 december 1900).

Licentiaat in de politieke en sociale wetenschappen (1927, Leuven); secretaris van de Sociale School te Heverlee (1922-'27); algemeen secretaris (1927-'47) en voorzitter (1946-'51) van het Algemeen Christelijk Werkersverbond (ACW); gemeenteraadslid (1932) en schepen van Antwerpen (1939-'49); van 1949 tot '71 gecoöpteerd senator voor de Christelijke Volkspartij (CVP); minister van Verkeer (1949-'54 en 1958-'61); minister van Landsverdediging (1961-'65 en 1968 - begin '72); minister-ondervoorzitter van de raad, belast met de coördinatie van het sociaal beleid (1965-'66); minister van Staat (1967).

P.W. Segers droeg in hoge mate bij tot de vergroting van de politieke macht der christelijke arbeidersbeweging. In het najaar van 1931 verscheen van zijn hand een brochure, *De sociale organisatie der Vlaamsche Nationalisten*, die een heftige aanval was tegen het Vlaamsch Nationaal Syndicaat. In de 12de sociale week te Leuven in 1935 sprak hij over de noodzaak het contact te behouden tussen de sociale beweging en de V.B. Hij sprak als zijn overtuiging uit dat de organismen die in het verleden de leiding van de V.B. hadden gehad, nl. de Katholieke Vlaamsche Landsbond en de Vlaamse parlementaire groepen, geen ingrijpende wijzigingen zouden aanvaarden zonder eerst het ACW met zijn 250.000 aangesloten arbeiders te raadplegen. Segers behoorde tot de stichters van de CVP en was een tijdlang voorzitter van de Vlaamse partijvleugel. Na de oorlog steunde hij de pogingen om de IJzerbedevaart onder niet-nationalistische controle te brengen. Om de stichting van een Vlaams-nationalistische partij te voorkomen verdedigde hij in 1949 de zg. verruimingspolitiek, die het Vlaamsbewuste element in de CVP versterkte en ertoe leidde, dat drie vooraanstaande Vlamingen (Victor Leemans, Jos Custers en Emiel de Winter), die onder de repressie geleden hadden, senator voor de CVP werden. Deze operatie bereikte aanvankelijk wel haar doel, aangezien het tot 1961 zou duren, alvorens in de Kamer een echte fractie van nationalisten kon worden gevormd.

Als minister van Landsverdediging zorgde Segers, voorzichtig maar doelmatig, voor een betere vertegenwoordiging van de Vlamingen in het officierenkader.

WERKEN : *Schetsen en portretten* (1973).

LITERATUUR : *Hulde-album Paul-Willem Segers 1900-1970* (1970).

MANU RUYS